

ELMÉLKEDÉS EGY ÚJMISÉN

Testvéreim!

Bandi testvérünkre tegnapelőtt délelőtt az apostolutód reátette a kezét. Előtte kérdéseket tett fel neki: vállalja-e a nötlenséget és engedelmisséget fogad-e neki és utódainak. Én is kérdéseket szeretnék feltenni neki. S azért teszem ezt testvérei körében, hogy imádkozhassunk azért, hogy életével teljesíthesse 20. illemszabályunk gyökerét. Azt, amit Szent Pál testvérünk úgy fogalmazott meg a korintusi keresztények számára, hogy „a mi hozzátok intézett szavaink nem igen is, meg nem is. Mert Isten Fia, Jézus Krisztus, akit körötökben hirdettünk – én és Szilvánusz és Timóteus – nem bizonyult igennek is és nemnek is, hanem az igen valósággá lett benne. Isten minden ígérete Igen lett Őbenne”.

Azt kérdezem tehát, testvéreim, hogy mit jelent Bandi és a mi számunkra, hogy Istennek szentelt ruhában arcra borult Isten templomában és Isten oltára előtt? Mit jelent, hogy a Tizenkettőtől elinduló kézrátétek sora eljutott testvérünkhöz? Testvérünkhöz, aki egy velünk a három kötelék hűséges vállalni akarásában. Magam felelek reá. Azt jelenti, hogy megkapta a harmadik pecsétet.

Már mint csecsemőnek fejére öntötték a vizet annak jeléül, hogy szülei úgy kívánták, hogy beléje merüljön az Atyába, a Fiúba, és a Lélekbe. Ez volt az első pecsét, amellyel megpecsételték abban az Országban, amelynek közénk plántálásáért és növekedéséért a Fiú eljött közénk. Jézus Krisztus keresztiére emlékezve háromszor öntötték le fejét a Forrás vizével kereszt alakban, mert akit az Ország tagjává pecsételnek, nem felejtheti az Ország fejének szavát, amely arról beszél, hogy az Ország egész népének, fejének és minden tagjának alá kell merülnie Jézus keresztiébe. Jánosnak, a száműzetést szenvedőnek, Jakabnak, aki elsőül halt vértanúhalált a tizenkettő közül, nekik mondja édesanyjuk jelenlétében Jézusunk: az alámerüléssel, amellyel én alámerülök, alámerítenek majd titeket is.

Serdülő fiú korában a püspök ugyancsak kereszt alakban megkenté a megmentődés olajával a homlokát és ezt mondta neki: „Megjelöllek a kereszt jelével és megerősítelek az üdvösség krizmájával az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.” Ez volt országos életének második pecsétje. Alámerítették Krisztusba az első pecséttel, és megerősítették Isten Szent Lelkével, amikor másodszor pecsételték Krisztus Országának népévé. Mindkét esetben a keresztre emlékeztették.

S most csütörtök délelőtt megpecsételték harmadszor is. Ez a harmadik pecsét kifejezi a Tizenkettő utódaitól vezetett Orzágnak, Isten népének a bizalmát Bandi iránt: elnököljön baráti lakomáinkon, amelyeken megújítjuk szövetségünket Krisztussal és egymással; hallgassa meg bűneinket bevalló szavainkat, hogy feloldjon bűneink alól és az Élet útjára igazítson bennünket. Isten jelenlévő népe is bizalmat szavazott Neked, Bandikám, és boldogan üljük körül ezt a szövetség-megújító asztalt, amelynél Te nyújtod most nekünk Jézusunk megtört Testét, kiontott Véré, ahogyan Ő Maga tette amaz első lakomán. S hamarosan elibéd térdepel valamelyikünk, hogy Isten helyetteseként meghallgassad gyónó szavait; miként sikerül az utat járnia, amelyre a három köteléssel mindannyian elköteleztük magunkat. Ezen a harmadik pecséten is a golgotai kereszt képe látható. A harmadik pecsét a három köteléket húzza rajtad

feszesebbre. Nem kiváltságot kaptál a harmadik pecséttel; ellenkezőleg: többre, különbre vagy kötelezve.

Hálát adok Istennek, hogy arcra borultál az áldozati oltár előtt. Hálát adok Istennek, hogy nem sajnáltad reá tenni az oltárra élő áldozatként magadat, s hogy így közvetlen testvéreink körében ismét növekedett eggyel azoknak a száma, akik megkapták egyházunktól ezt a harmadik pecsétet is.

Magad választottad első szentmiséd szentleckéjét, és magad választottad ki azokat a jézusi szavakat is, amelyekkel örömet hirdettél nekünk.

Veled együtt adunk hálát Istennek, hogy Jézus Krisztusban, a mi Urunkban megerősített Téged és mindannyiunk előtt Ő Maga szavazott bizalmat Neked, és odaadta Neked azt a szolgálatot, amelyről az előbb szóltam. Hálát adunk Neked, Istenünk, hogy bőségesen megajándékozta Szent Fiad Bandi testvérünket, és ennek az ajándéknak folytán Bandi nem másra teszi reá az életét, mint Szent Fiadra. Mert hinni valakiben számunkra annyit jelent, hogy reátesszük életünket arra, akiben hiszünk. Hálát adunk azért az ajándékodért, hogy Bandi a Krisztus Jézusban megtapasztalt szeretetet választhatta élete vezérmotívumának. S azt kérjük Tőled Jézusunk, hogy Bandi további életében egyre inkább megcsodálhassuk Isten nagylelkű ajándékozó jóságát. De nemcsak mi, hanem azok is, akik az ő szavait hallva, életét látva teszik majd életüket a Te kezébe, teszik majd reá életüket arra, hogy a szeretet útját járják.

És most jöjjenek a kérdések, amelyeket testvéreid nevében akarok feltenni Neked, mielőtt odanyújtod majd nekünk Jézust helyettesítve a Lakoma ételét és italát. Az igent, amelyet kérdéseinkre várunk Tőled, egész életeddel kell teljesítened.

Három pecséted erejében akarsz-e abban a Szőlőskertben élni, amelynek a Mennyei Atya a kertésze? Akarsz-e szőlővessző lenni egy Szőlőtövön, aki a Kertész Fia? Amikor Jézusunk az Általad felolvasott szavakat mondta, akkor ez a Szőlőtő még egyetlen egy volt. A Tizenkettő s a Jézust hűségesen velük együtt követő nők csoportja adta ennek az egyetlen Szőlőtőnek gyenge hajtásait. Mennybemenetel után, Pünkösöd után a Kertész erős és étellel teli hajtásokat vágott le erről a töről. Nem azért, hogy elszáradjanak és elégesse, hanem, hogy elültesse, s kezdje növelni általuk a Kertet, amellyel be akarja borítani az egész földkerekséget. Egy apostolutód tegnapelőtt megkérdezte Tőled, engedelmességet fogadsz-e annak a Téged nevelő Tőnek, amely a te egyházmegyéd. Most mi is megkérdezzük tőled valamit. Mi, akik itt most körülveszünk Téged, mi is egy jézusi szőlőtő vagyunk, amelyet tetszett az Atyának elültetnie a maga Kertjében, s te vessző vagy ezen a Kertet gazdagító tövön is, amelynek egyetlen ambíciója, hogy alkalmas legyen arra, hogy életerős ágakat hajtson, s az Atya tovább terjeszthesse ezeknek az ágaknak az elültetésével a maga csupa jézusi szőlőtőből álló kertjét. Nem az engedelmességet kérdezzük meg Tőled. Nem csak azért, mert az apostolutód a szőlőtővünk, hanem azért sem, mert a reánk maradt jézusi szótárból hiányzik ez a szó emberre vonatkozóan. A hűségedet kérdezzük meg. Azt, hogy akarsz-e hűséges maradni a jézusi szőlőtőhöz. Nem azt mondom, hogy ehhez a mi tövünkhöz. Azt kérdezem, hogy akarsz-e mindig hűséges maradni a meggyőződéshez? S közöttünk maradni mindaddig, amíg hűségesnek látod tövünket Jézushoz. Három kérdés ez. A te hűséged Jézushoz. A testvéreid hűsége Jézushoz. S ebből a kettőből fakadóan a mi hűségünk egymáshoz.

Tovább kérdezlek. Vállalod-e, hogy a Kertész levágja és elégesse rólad mindazt, ami nem ígér gyümölcsöt, ami elvonja a vessződtől az életnedveket; vessződtől, amelynek e három pecsét erejében az a kizárólagos rendeltetése, hogy bőséges gyümölcsöt teremjen?

Vállalod-e a három köteléket azzal a megnövekedett intenzitással, amelyre kötelez, hogy beléptél azok sorába, akik megkapták ezt a harmadik pecsétet is. Többet várunk mától kezdve tőled. Egy kicsit ugrásszerűen is, de mindenképpen a következő évek, évtizedek láncán, perspektivikusan. A figyelem fokozottabban irányul Reád mától fogva; tövünkön belül is, kívül is. Tudod-e, hogy egész életedben hálát akarunk adni Istennek a gyümölcsökért, amelyeket terem a hajtásod? Tudod-e, hogy azt akarjuk, hogy csak olyan bántás érhesse, amelyet a Szőlőtőhöz ragaszkodások miatt mérnek Reád?

Gazdag anyagot választottál, és így még mindig tovább kell, hogy kérdezzek. A jézusi szó tisztította vessződ olyanná, amilyenként most itt előttünk állsz. Akarsz-e ennek a jézusi szónak egész életedben hűséges szolgája maradni, hogy szellemi fejlődésed során mindig Jézus beszéde legyen az, amit mondasz. Tudod-e, hogy mekkora ajándékot kaptál: Tudod-e, hogy világosságnak akarunk? Különösen azóta, hogy meghallottuk Tőled, hogy mi is az a Malkut Jahve, az Isten királysága! Vállalod-e, hogy nem ászd el a kincset, amelyet kaptál mindannyiunk javára?

Azért kérdezem mindezeket Tőled testvéreid nevében, hogy Istennek azok az ígéretei, amelyeket Fián keresztül a te hajtásod révén ígért nekünk, megvalósuló ígéretek legyenek. Hogy amit általad akar nyújtani Országában, annak megvalósítása ne maradjon másra. Azt végezd el Te Magad. Azért imádkozunk a primiciádon Érted, hogy az életed ne félig igen legyen, hanem életed minden napjával növekedjék az a teljes és egész Igen, amit az életeredől az Isten megálmodott, amikor öröktől fogva kiválasztott arra, hogy megkapjad a harmadik pecsétet.

Amikor imádkozunk a Kertért, amelyet általad is szélesíteni akar a Kertész, leg-sajátabb javadért imádkozunk. Azt akarjuk vele, hogy boldog ember légy. Azt kívánjuk Neked, ami egy ember boldogságának egyetlen tartalma. Legyen benned egyre erősebb mértékben Krisztus öröme; az az öröm, amely a megtestesült, emberként élő Isten öröme. A feladatért élt élet öröme. A legkülönb feladatért, a Kert növekedéséért élt élet öröme, amely a nem összevissza beszélő Tanító általad felolvasott szavai szerint biztosítja az ember számára – a teljes örömet.

Azért választottad Jézusnak ezeket a szavait, mert egész életedet akartad összefoglalni a szóban: a Tövön akarok maradni. Imádkozzunk testvéreim, hogy Bandinak legyen ereje Istennek tetsző, élő és egészen eléő áldozattá formálni az életét. Ámen.

1976

Megjelent: Karácsonyi Ajándék, 1976, 3.kötet